

DE HEDELSE AFPERSINGSZAAK

YELLE TIELEMAN

**DE HEDELSE
AFPERSINGSZAAK**

COCAÏNE, TERREUR EN
DE ONTWRICHTENDE MACHT
VAN CRIMINELEN

Nieuw Amsterdam

© 2023 Yelle Tieleman

© 2023 Nieuw Amsterdam

Alle rechten voorbehouden

Deze uitgave kwam tot stand door bemiddeling
van Maarten Boers Literary Agency

Correctie Jeroen Teitler

Omslag Paul Pollmann

Binnenwerk Yulia Knol

Auteursfoto Angeliek de Jonge

NUR 339

ISBN 978 90 468 3191 5

www.nieuwamsterdam.nl

INHOUD

Proloog 7

DEEL 1 – DE EERSTE GOLF (2019)

- 1 De vondst bij De Groot 13
- 2 De geldoverdracht 29
- 3 De criminele afperser 45
- 4 De adressenlijst 58

DEEL 2 – DE TWEEDE GOLF (2020)

- 5 De handgranaat 75
- 6 De brand in Hedel 89
- 7 De undercoveractie 104
- 8 De verijdeling 122
- 9 De tweede aanhouding 138

DEEL 3 – DE DERDE GOLF (2021)

- 10 De avondklok 157
- 11 De gevangenis 173
- 12 De laatste aanslag 188

13	De aangifte	204
14	De verhoren	218
15	De rechtszaken	237

Epiloog 261

Overzicht betrokkenen in de Hedelse afpersingszaak 275

Verantwoording en dankwoord 283

PROLOOG

Het is al donker in de Lambertus Hortensiuslaan in Naarden, op deze koude 29 december 2020. Om twintig voor zes stappen drie mannen uit een geblindeerd busje en lopen recht op hun doel af: Thomas. Een observatieteam van maar liefst tien man heeft hem de hele dag in de gaten gehouden.

Ze zien hoe hij die middag rond half vier een ontmoeting heeft met een voor hen onbekende man bij een slijterij verderop in de straat. De observanten volgen hem in al zijn activiteiten, ook als hij in zijn Audi stapt en richting Bussum rijdt. Rond half zes zien ze dat hij bij een coffeeshop naar binnen gaat. Gedurende de dag is Thomas een paar keer door de observanten gefotografeerd. Hij draagt een blauwe Adidas-trainingsbroek, een donkerblauwe parka en een grijze muts van The North Face. De foto's sturen de observanten naar hun chef, die ze op zijn beurt deelt met het undercoverteam, dat goed dient te weten wie ze moeten aanspreken.

Aan het einde van de middag parkeren undercoveragenten hun busje op de oprit van het huis van Thomas. Dan zien ze hem de straat in rijden en zijn Audi naast het busje parkeren. Dankzij het werk van hun collega's weten ze zeker dat het Thomas is. Als hij uitstapt, doen drie undercover's dat ook. 'Ben jij Thomas?' vragen ze. Hij schrikt van de mannen, die er groot en vervaarlijk uitzien en dreigend om hem heen gaan staan. Ze zeggen dat hij met ze mee moet komen. Thomas is bang. De

dwingende ogen, de stevige handen die hem bij zijn schouders pakken en de fysieke overmacht doen hem besluiten mee te gaan. Wat kan hij ook anders? Thomas denkt dat hij te maken heeft met gevaarlijke criminelen en kiest eieren voor zijn geld. Hij loopt mee en stapt met de twee het busje in. Thomas ziet dat er achter het stuur nog een man zit, die het busje start en de straat uit rijdt.

Een van de mannen zegt dat hij in de gevangenis heeft gehoord dat Thomas betrokken is bij de aanslagen op fruithandel De Groot. 'Maar wees gerust. Ik wil alleen horen wat er aan de hand is. Er zal je niets overkomen.'

'Waar heb je het over?' schreeuwt Thomas.

'Dat weet je best. Iedereen weet van de aanslagen rondom De Groot.'

'Ik heb de krant gezien vandaag. En op straat wordt er gepraat. Ik snap wel waar je het over hebt. Maar ik zweer het op mijn vader en mijn moeder, ik heb er echt niks mee te maken.'

'Ik heb een heel ander verhaal gehoord in de gevangenis,' zegt de undercoveragent droogjes.

Het busje rijdt verder en Thomas vertelt dat hij wel iemand kent die in de gevangenis zit. Het is Mo, een goede vriend. Hij weet dat Mo vastzit voor het plegen van een aanslag op een medewerker van De Groot. Mo is nog niet zo lang geleden opgepakt door de politie en sindsdien zit hij vast. Hij weet ook dat de aanslag is gepleegd met een shell, een speciaal soort vuurwerkbom.

Thomas zegt dat hij vandaag nog is gebeld door de advocaat van Mo, met de vraag of hij geld zou kunnen storten op Mo's gevangenisrekening. Een andere vriend, Yassine, is ook benaderd door de advocaat. 'Daarom heb ik vandaag Yassine gebeld en hebben we net afgesproken bij station Bussum-Zuid. We zouden kijken wie er geld zou overmaken en wie er zou zorgen voor kleding.' Thomas vertelt dat Yassine, net als Mo, ook geen onbekende is van de politie en dat ze hebben gepraat over een krantenartikel in *De Telegraaf* dat over de aanslagen ging.

De agent neemt weer het woord. Of Thomas snapt waarom hij hier zit, in een busje dat door Naarden rijdt. 'Ik denk voor die Lange.'

'Welke Lange?' vraagt een van de agenten dwingend.

'Die lange Marokkaan. Hij heet Ali, wordt Lange Ali genoemd en is een halfbroer van Yassine.'

Thomas breekt. Hij begint te vertellen. Dat hij wel weet waarom de mannen met hem willen praten. 'Het gaat over de shells.' Hij zegt dat hij Ali niet persoonlijk kent, maar dat hij weet dat Yassine jongens ronselt om aanslagen te plegen. 'Ali is heel slim. Hij komt niet zelf in contact met die jongens. De uitvoerders zijn allemaal jonge jongens uit Bussum, Almere en Naarden.'

De agenten vragen of hij weet waar die jongens wonen. Op aanwijzing van Thomas rijdt het busje langs drie adressen in Bussum. Ook noemt Thomas het adres van Lange Ali in Naarden. Hij zegt dat hij Mo daar een paar keer heeft afgezet, maar dat hij nooit bij een ontmoeting met Ali mocht zijn. 'Ik moest dan in de auto wachten.'

Thomas zegt dat hij bang is voor zijn veiligheid. Praten is niet zonder risico. 'Die Ali komt me opblazen.' Toch blijft hij vertellen. Over die keer dat hij meeding om een aanslag te plegen. Ze waren naar Rosmalen gereden, waar Mo met een vuurwerkbom de deur van een huis had opgeblazen. Thomas had staan wachten in de buurt van een voetbalveld en toen Mo kwam aangerend, had hij de auto gestart en waren ze er als een speer vandoor gegaan. Terug in het Gooi had hij van Mo als beloning 200 euro gekregen. Zelf hield Mo er 500 euro aan over. Thomas vertelt dat hij vaker zijn auto heeft uitgeleend aan Mo, en dat die dus bij meerdere aanslagen gebruikt kan zijn. De jongens die zijn auto leenden zouden er ook meisjes mee hebben bezocht.

Het busje rijdt na drie kwartier de Lambertus Hortensiuslaan weer in. Thomas wordt door de agenten uit de auto gelaten en zonder om te kijken loopt hij weg. Hij wil naar huis. Zo snel mogelijk.

Een paar dagen na de undercoveractie is Thomas bij zijn ouders als de bel gaat. Een man en een vrouw stellen zich aan hem voor als rechercheurs en vragen of ze binnen mogen komen. Thomas zegt dat hij wist dat het een kwestie van tijd zou zijn voordat ze langs zouden komen. Maar hij wil ook iets weten. 'Zijn jullie ook de diegenen die mij op de 29e in dat busje hebben getrokken?' De agenten knikken. Ze vertellen hem dat het ook politiemensen waren, maar van een andere afdeling. Thomas heeft nog een vraag. Of dit alles ook wordt gebruikt in de rechtszaal. De agenten zijn meteen duidelijk. 'Alles wat jij zegt gaat mee in de rechtszaak. Ook met jouw naam.'

Thomas slikt. 'Nou, dan ben ik nu dood.'

DEEL 1
DE EERSTE GOLF (2019)

1

DE VONDST BIJ DE GROOT

Dinsdag 21 mei 2019. Het lijkt een normale werkdag bij een normaal fruitbedrijf. Maar al snel krijgt deze gewone dinsdag een heel ander karakter als een medewerker van De Groot Fresh Group in Hedel om 10.14 uur via 112 contact krijgt met de politiemeldkamer. In een container met bananen, afkomstig uit Ecuador, hebben werknemers van De Groot meteen gezien dat het foute boel was. De dozen waren anders opgesteld dan normaal. Er blijkt cocaïne te zitten in de container die 's ochtends in de Rotterdamse haven op een vrachtwagen is geplaatst en vervolgens naar Hedel is gereden. Volgens het veiligheidsprotocol van het fruitbedrijf moet bij de vondst van cocaïne direct de politie worden ingeschakeld. Ook worden de toegangshekken ogenblikkelijk gesloten.

Ondertussen ziet een andere werknemer dat een Mercedes verdacht langzaam langs het bedrijf rijdt. In de auto zitten twee mannen met volgens hem een Zuid-Europees uiterlijk. Als de mannen doorhebben dat ze zijn opgemerkt, rijden ze snel weg, negeren een rood verkeerslicht en worden niet meer gezien. Zouden ze de cocaïne hebben willen meenemen of willen zien hoe ze op het terrein konden komen? Wilden ze te weten komen wat er met de container ging gebeuren? Het personeel neemt het zekere voor het onzekere en belt opnieuw 112 en geeft het kenteken van de Mercedes door. In het bedrijf gaat het verhaal rond dat de Mercedes een dag eerder ook al was

gezien. Niet veel later staan gewapende politiemensen voor de poort van het fruitbedrijf. Ze zullen er uren blijven staan, met de vinger aan de trekker.

Een paar uur later maakt de Gelderse politie op haar Twitter-account officieel de vondst van de cocaïne bekend. Om hoeveel kilo het gaat wordt niet gezegd, maar omdat het fruitbedrijf door politieagenten wordt bewaakt, concludeert het *Brabants Dagblad* dat de gevonden drugs een enorme straatwaarde vertegenwoordigen. Die aanname klopt, want later wordt bekendgemaakt dat het om een partij van 397 kilo gaat. De coke wordt door de politie in beslag genomen en zal op een geheime plek worden vernietigd. Ook het transport van de drugs naar die onbekende locatie zal zwaar worden beveiligd. Voorkomen moet worden dat criminelen het transport overvallen en er met de drugs vandoor gaan.

Het is voor De Groot niet de eerste keer dat er cocaïne wordt aangetroffen in containers met fruit. In 2018 werd er al eens twaalf kilo gevonden, en een vergelijkbare hoeveelheid in 2017. Bij de vondst in 2018 reed een auto rondjes om het bedrijf, vermoedelijk om te zien waar de container heen zou gaan. Mogelijk wilden ze de container volgen, om die later open te kunnen breken en de drugs mee te nemen. Het zou een alles-of-niets-poging zijn, want de kans op slagen zou niet groot zijn geweest. Na een alarmmelding door het bedrijf wist de politie na een achtervolging op de A59 de auto aan de kant te zetten. Een van de inzittenden bleek een vuurwapen bij zich te hebben. 'Later hoorden we van de recherche dat ze in de haven van Rotterdam de verdovende middelen vonden waar deze mannen naar op zoek waren,' liet een manager van De Groot destijds optekenen in het *Brabants Dagblad*. Wie er achter die drugszendingen zaten is nooit duidelijk geworden. De vondst van 21 mei 2019 blijkt van een andere orde te zijn. Zowel wat de omvang betreft als de gevolgen.

De Groot Fresh Group uit Hedel is een familiebedrijf opgericht in de jaren dertig. De geschiedenis van het bedrijf staat beschreven op hun website. Willem de Groot, de grootvader van de huidige eigenaren, begint vanuit zijn huis in Kerkdriel een handel in aardappelen, groente en fruit. Ruim twintig jaar later schaft hij een paard en wagen aan, die hij De Kleine Winst doopt. Daarmee kan hij de lokale markt bedienen. Het bedrijf groeit langzaam door en verandert in een echt familiebedrijf als twee zonen van Willem in het bedrijf komen werken. De bedrijfsnaam verandert in De Groot & Zn bv. In 1972 overlijdt Willem, waarna zijn zonen Marius en Leonard het bedrijf overnemen. In 1983 komt William de Groot, de zoon van Marius, in de zaak en een jaar later verhuist het bedrijf naar Hedel. Twee jaar later gaat eveneens Williams broer Ben in de onderneming werken. Leonard heeft de zaak dan al verlaten. Het bedrijf is op dat moment de internationale markt op gegaan. Dat is vooral te danken aan Marius, die de bijnaam ‘Don Mario’ krijgt. Hij reist de hele wereld over op zoek naar handel en is altijd bezig zijn contacten te onderhouden. Veel van de zakelijke partners werken tot op de dag van vandaag samen met De Groot. Als Marius in 1991 met pensioen gaat, treden de broers William en Ben tot de directie toe. Het bedrijf – inmiddels is de naam gewijzigd in De Groot International bv – groeit als kool. Later verandert de naam in het huidige De Groot Fresh Group. In 2018 krijgt de familie een zware klap te verduren: Marius overlijdt na een ziekbed van ruim twee jaar. Hij laat een floreerend bedrijf achter, waarin inmiddels ook de vierde generatie – Maik, de zoon van Ben – is toegetreden.

Inmiddels werken er zo’n tweehonderd mensen bij het fruitbedrijf. De omzet bedraagt ruim 200 miljoen euro en de zaken gaan goed. De Groot importeert fruit uit meer dan vijftig landen en exporteert het naar zo’n dertig landen. Klanten heeft het bedrijf in alle vormen en maten. Van groothandels tot kleinere winkels. De Groot levert ook aan supermarktketen Jumbo. Wie

daar een tros bananen in zijn winkelwagentje legt, heeft grote kans dat het om bananen van importeur De Groot gaat.

De broers William en Ben de Groot hebben behalve de passie voor het familiebedrijf nog een gezamenlijke liefde: de Dakar-rally. Deze legendarische woestijnrace voor auto's, motoren en vrachtwagens voert tegenwoordig allang niet meer door Afrika, maar door Zuid-Amerika en door Saoedi-Arabië. In 2015 ziet het tweetal kans een truck over te nemen, waarna William in januari 2017 zijn eerste 'Dakar' rijdt. Het team krijgt een naam: De Groot Sport. Het wordt behoorlijk professioneel aangepakt. Inmiddels is De Groot Sport binnen de rallywereld een bekende en gerespecteerde naam, die het verdienstelijk doet in het algemeen klassement van Dakar.

Fruit en cocaïne, ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het heeft alles te maken met de herkomst van fruit en de cocaïne. Veel fruit op de Nederlandse markt komt uit Zuid-Amerika. Het gaat daarbij niet alleen om bananen, maar ook om mango's, kersen en appels. Voordat ze op onze fruitschaal liggen, hebben deze vruchten al een hele wereldreis achter de rug.

Ook de cocoplant vindt zijn oorsprong in Zuid-Amerika. In Colombia, Brazilië en Ecuador staan inmiddels duizenden en duizenden hectares vol cocoplanten. De bladeren vormen de basis van het snuifbare witte poeder. Het is een ingewikkeld chemisch proces om de werkzame stof uit de plant te halen en er cokepasta van te maken.

Smokkelaars verzinnen allerlei creatieve manieren om drugs te verstoppen, zoals in ananassen of dozen met bananen. Ook worden verborgen ruimtes in containers aangebracht. Smokkelaars kunnen niet zonder de corrupte medewerking in de productie- en transportketen. Personeel bij logistieke bedrijven, douaniers en havenmedewerkers knijpen tegen betaling een oogje dicht, zo is de afgelopen jaren uit verschillende strafrechtelijke onderzoeken gebleken.

Toch betekent dat zeker niet dat iedereen in het logistieke traject weet heeft van de smokkel. Daardoor loopt een drugs-transport weleens fout. Soms beslissen criminele organisaties dan om door zogeheten uithalers de containers open te breken op de kade in het land van bestemming. De uithalers laten zich in een zeecontainer het haventerrein op rijden en gaan 's nachts aan de slag. Zulke acties worden in het criminele circuit 'kamikazes' genoemd, vanwege de hoge pakkans.

De afgelopen jaren is het aantal uithalers dat in de Rotterdamse haven werd gepakt enorm toegenomen. Als de politie in de verhoorkamer dan vraagt wat ze op het haventerrein doen, zeggen ze dat ze gek zijn van containerschepen. Bewijs dat ze komen voor het uithalen van drugs is er vaak niet, waarna de politie ze moet laten gaan met slechts een boete van 95 euro. Sinds 1 januari 2022 is er de zogeheten Uithalerswet, waardoor het mogelijk is straffen tot twee jaar cel op te leggen. Heel effectief blijkt de wet nog niet te zijn. Rechters vinden de straffen te hoog, zo is gebleken in verschillende strafzaken, en bewijs blijft vaak moeilijk te vinden.

Smokkelaars investeren volop in het opzetten van een smokkelroute, die in het criminele circuit 'een lijn' wordt genoemd. Een succesvolle route is goud waard. In 2018 schreef de politie in een intern rapport over de economie van harddrugs dat 'de handel in cocaïne wellicht de meest winstgevende criminele activiteit is'. Dat komt doordat de prijs van een kilo cocaïne, in crimineel jargon 'een blok' genoemd vanwege de samengeperste vorm, vele malen over de kop gaat. Als de coke eenmaal in Nederland is, kost de inkoop van een kilo – op het moment van schrijven – ongeveer 22.000 euro.

Daar moeten de kosten van 'de opzet' – de inkoop plus alle kosten om de smokkel mogelijk te maken – vanaf. Het gaat daarbij om de kosten van het omkopen van douaniers en van betrokkenen in het logistieke proces, de productie van de coke en het risico dat de smokkelaars nemen. Al die kosten worden

verwerkt in de uiteindelijke prijs per kilo. Dat klinkt als een flink bedrag voor een investering, maar de winsten zijn gigantisch. Stel dat je als smokkelaar een paar honderd kilo cocaïne weet te verkopen, dan loopt de netto opbrengst in de tientallen miljoenen euro. Het rendement is verslavend.

In 2016 veranderde de internationale cocaïnesmokkel drastisch. Dat had te maken met het vredesakkoord dat Colombia in 2016 met de rebellenbeweging FARC sloot. Ruim een halve eeuw had er een bloedige burgeroorlog gewoed en het vredesakkoord zou een periode zonder bloedvergieten moeten inluiden. Het conflict had ruim 260.000 mensen het leven gekost. Bij het tekenen van het akkoord legden meer dan 13.000 FARC-strijders de wapens neer. Ten tijde van de guerrillaoorlog verdiende de FARC goed aan de cocaïnehandel en met de opbrengst financierde de beweging het kopen van wapens voor de oorlog. Maar het neerleggen van de wapens had ook invloed op de cocaïnehandel. Met het wegvallen van de FARC zagen ook anderen kans zich op de cokemarkt te begeven. De machtsverhoudingen veranderden.

Voorafgaande aan het vredesakkoord was de Colombiaanse overheid al gestopt met het besproeiingsprogramma. Jarenlang bespoot het leger de cokeplantages met pesticiden om de planten te vernietigen. Dat was niet alleen slecht voor het milieu, maar er waren ook zorgen over de volksgezondheid. Boeren die afhankelijk waren van de opbrengsten zouden met subsidies gestimuleerd worden om andere gewassen te verbouwen, zoals cassave en koffie. Het leverde te weinig op volgens de boeren, die veel meer verdienden aan de verbouw van cocaplanten.

Het totale oppervlakte aan cocaplantages is enorm toegenomen na het opheffen van de FARC. In de periode tussen 2016 en 2018 al met 17 procent, becijferde de UNODC (United Nations Office on Drugs and Crime) van de Verenigde Naties. Een logisch gevolg daarvan is dat de productie, en dus ook de ex-

port naar Europa, veel groter zijn geworden. Tel daarbij op dat de bendes erin zijn geslaagd om efficiënter te telen en je snapt waarom de havens van Rotterdam en Antwerpen met cocaïne worden overspoeld. Jaarlijks komen er in Rotterdam meer dan zeven miljoen containers aan, waarvan er slechts 40.000 gescaand kunnen worden. Toch sneuvelen keer op keer de records, want elk jaar ontdekt de politie méér cocaïne. In 2021 werd in de Rotterdamse haven ruim 72.000 kilo in beslag genomen, tegenover 40.000 kilo in 2020. In 2018 ging het om nog geen 19.000 kilo. Toch lijkt de toegenomen hoeveelheid onderschep-te kilo's weinig invloed te hebben op de cocaïne-economie. De prijs verandert niet, wat doet vermoeden dat de hoeveelheid cocaïne die niet wordt ontdekt, enorm is.

Wanneer de partij van bijna 400 kilo cocaïne bij De Groot wordt gevonden, is William met een aantal fietsvrienden van wielervedclub WTC Ammerzoden in Spanje. Hij bezit in Estepona, een kuststad in Andalusië, een appartement dat hij in 2009 van zijn vader heeft overgenomen. William zat er al een week voor de komst van zijn fietsmaten, nadat hij eerst nog even op en neer naar Parijs was gereden. Daar werd het parcours van Dakar 2020 gepresenteerd. Terug uit Parijs was hij meteen naar Spanje gevlogen.

Na ruim een week, het is inmiddels 26 mei 2019, zit de fietsvakantie erop en brengt hij zijn vrienden aan het einde van een fijne zondagmiddag naar het vliegveld. Terug in het appartement ziet hij dat hij een sms-bericht heeft ontvangen. De tekst ligt er niet om.

BESTE WILLIAM, BIJ DEZE LATEN WIJ JOU WETEN DAT WE JOU EN BEN PERSOONLIJK AANSPRAKELIJK STELLEN VOOR HET VERLIES VAN ONZE HANDEL. JULLIE KRIJGEN EEN BOETE VAN 1,2 MILJOEN EURO. WIJ WETEN INMIDDELS VEEL OVER JULLIE FAMILIE. JE KRIJGT DRIE DAGEN DE TIJD OM TE BESLISSSEN. ALS

ER NIET BETAALD WORDT ZULLEN WIJ OP KORTE TERMIJN EEN WILLEKEURIGE MEDEWERKER VAN DE GROOT FRESH GROUP LIQUIDEREN. NA ELKE AANSLAG VERHOGEN WE DE BOETE MET 150.000 EURO. INDIEN WIJ MERKEN DAT JE DE POLITIE INLICHT ZULLEN WE DAT MET EXTREEM GEWELD BEANTWOORDEN. WIJ HEBBEN EEN HELE LANGE ADEM, EN DE POLITIE ZAL JE NIET EEUWIG BEWAKEN. DIT TOESTEL WORDT OM 18.50 VERNIETIGD. WOENSDAGAVOND SMS-EN WIJ JOU MET EEN ANDER NUMMER. DAN KAN JE JULLIE BESLISSINGEN SMS-EN.

William vindt het vreemd. Hij kan het bericht niet plaatsen. Dat een paar dagen eerder in zijn bedrijf bijna 400 kilo cocaïne is gevonden, koppelt hij pas een uur later aan het sms'je. Hij was daarover wel gebeld, maar hij zat toen met zijn hoofd vooral bij het fietsen. Een van zijn fietsvrienden was hard op zijn heup gevallen, en zelf had hij een lekke band. Hij besluit de afzender te bellen, wel drie keer. Maar William krijgt niemand te spreken. Wel ontvangt hij nog twee sms-berichten. 'DIT IS EEN SMS-TELEFOON, WAARVAN DE MICROFOON IS VERWIJDERD.' William is boos. Wat moet hij hiermee? Uiteindelijk besluit hij het sms'je naar broer Ben door te sturen. 'Moet je eens kijken,' schrijft hij erbij.

Begin 2019 heeft William zijn rol als directeur bij De Groot opgegeven om een stapje terug te doen. Vanaf 2005 voerde hij samen met zijn broer de directie over het bedrijf en nu is Ben in zijn eentje de CEO. Met drugs wil William niets te maken hebben. Hij herinnert zich nog goed hoe hij een paar jaar geleden werd benaderd om zijn bedrijf in te schakelen voor drugs-smokkel.

Een verkoper van De Groot had mogelijk een interessante deal. Een zakelijke kennis vertelde hem dat hij contact had met een leverancier voor Franse supermarkten. Die leverancier zou interesse hebben in de bananen en ananassen die De Groot importeert. Dat vond William wel vreemd, omdat Fransen dit